

اقدام سوال برانگیز برخی از مردم پس از واژگونی تریلی بازتاب زیادی در شبکه‌های اجتماعی داشت

غارت دسته جمعی!

آفتاب پزد - گروه شبکه: فیلمی در فضای مجازی در حال انتشار است که تلخ و قابل تأمل است. آنقدر که وصف آن در کلام نمی‌گنجد. اینجا اهواز است و یک تریلی واژگون شده است. تمامی بارش در کنار جاده بخش شده اما راننده‌اش مستاصل و زخمی به مردمی خیره شده است که به جای کمک کردن به او یکی پس از دیگری حمله کرده و کارتن بارش را به غارت می‌برند! بدون آنکه بتواند کاری از دستش بر بیاید نظاره‌گر صحنه‌های است که شاید تو خواب هم آن را نمی‌دید. وقتی از راننده تریلی می‌پرسند که این بار برای شماست پس چرا دارند آنها را می‌برند؟ کاش پلیس می‌گوید: «می‌برند دیگه. پلیس خبر کردیم هنوز نیامده است. چه کار می‌توانم بکنم به کدام یک از این مردم می‌توانم بگویم وسایل را بزنند!»

بارهایی که غارت می‌شود!

اینکه چه می‌شود مردم به جای باری رساندن به راننده بی‌نوا، این صحنه تلخ و تاسف بار را به نمایش می‌گذارند، درست مثل اینکه دچار قحطی زندگی شده‌اند و به خود این اجازه را می‌دهند که حتما باید وسایل بخش شده را که بعضا در دست‌هایشان جا هم نمی‌شد را از روی زمین بردارند، فقط بحران اخلاق را در جامعه یاد آور می‌شود. البته این اولین باری نیست که چنین صحنه‌های عجیبی را می‌بینیم. مثلا در اتوبان تهران - ساوه وقتی کامیونی با بار هندوانه‌اش واژگون می‌شود، مردم هندوانه‌های بخش شده را یکی پس از دیگری بر می‌دارند یا در یاسوج پس از واژگون شدن یک کامیون حامل گوجه‌فرنگی، خودروهایی عبوری به‌جای کمک دادن به راننده آن، بارهایش را زدودند.

بارهایی که به مقصد می‌رسند

اما بعضا هم در اتفاقی مشابه شاهد بوده‌ایم که مردم در چنین شرایطی باری رسان بوده‌اند و به فرار راننده در جمع آوری بار بخش شده‌اش کمک کرده‌اند و ترجیح دادند با این کارشان

نام نیکی از خود به جای بگذارند. مثلا کامیون میوه‌ای در نزدیکی روستای «برخوردار» از واژگون شده و مردم روستا که خودشان از فرودست‌ترین طبقه اقتصادی ایران هستند به یاری راننده کامیون آمده‌اند و با دقت و وسواس میوه‌های سالم را دوباره بسته‌بندی کرده تا دست کم هزینه‌های این تصادف را برای صاحبان بار و راننده کامیون پایین‌بیاورند.

چه باید گفت!

به هر حال حرکت مردم اهواز در خصوص زدودن بارهای تریلی واژگون شده با واکنش‌هایی از جمله پرویز پرستویی بازیگر کشورمان روبه رو شده است. او در اینستاگرامش نوشته است. «واقعا چه باید گفت... فقط می‌خواهم بدونم آگه این اتفاق برای خودشون افتاده بود، چنین رفتاری رو از جانب دیگران تحمل می‌کردند؟»

یکی از کاربران در واکنش به این اتفاق نوشته است: «جای بسی تأسف است. همین ویس» فرد دیگری گفته است: «دزدی دسته جمعی مردم عبوری از

تریلی تصادفی در روز روشن و در ماندگی صاحب سال، کاش اگر مردم درد نیستیم، عامل درد هم نباشیم» دیگری نوشت: «چی شد که اینقدر بد شدیم؟» کاربران دیگری نوشته‌اند: «والا گریه داره، ای خدا از این فرهنگ»، «فقط تعداد کمی از مردم میتونن شانشان را حفظ کنند. رفتار مردم بستگی به شرایط وساختارهای اجتماعی اقتصادی جامعه است»، «به عنوان یک شهروند خوزستانی که هشت سال جنگ تحمیلی را از نزدیک تجربه کرده است عرض می‌کنم، در زمانی که باران بامب و موشک دشمن بعضی از آسمان بر سرمان فرود می‌آمد، بعد از عملیات امداد و نجات، حفظ مال و ناموس مردم اولویت مهم همه اقشار حاضر در صحنه بود. اگر تعداد انگشت شماری هم دزد وجود داشت، چنان برخورد شدیدی با آنها می‌شد که تا عمر داشتند سراغ این عمل زشت نمی‌رفتند. یاد آن روزهای پر از نعدوستی و دیدن این تصاویر شرم آور این سوال را در ذهنم متبادر می‌نماید: که ما را چه شده؟ به کجا می‌رویم؟ به چه چیز می‌خواهیم برسیم؟»، «از راننده محترم

واکنش پژمان جمشیدی به فحاشی‌ها و شعارهای زننده در لیگ برتر

ایران، پیشقدم شده تا با یک حرکت دسته‌جمعی و همگانی، این اتفاقات تلخ رو کمتر کنه و جو ورزشگاه‌ها رو به سمت آرامش و فوتبالی شدن پیش بیره. برنامه ۹۰ هم آیتیم خاصی برای این مسائل داره و به حاشیه‌های عجیب و خطرناک این چند هفته می‌پردازه. این ناهنجاری‌ها باید به دست ما تموم بشه و خودمون قدم اولش رو برداریم. جا داره از فضاهایی مثل اینستاگرام شروع کنیم و به این بی‌اخلاقی‌ها پایان بدیم؛ بی‌اخلاقی‌هایی که متأسفانه فقط ورزشگاه‌ها نیست و در سطح شهر و جامعه امروزمون نیز به وفور دیده میشه. حالا به عنوان عضو کوچکی از مردم، از همه افرادی که دغدغه اخلاق در جامعه و ورزش ایران رو دارند، درخواست می‌کنم که به این فضایی که در رسانه‌ها راه افتاده کمک کنند و در این حرکت دسته جمعی سهیم باشند. یادمون نره ورزش در کنار رقابت، راهیست برای تبادل فرهنگ و دوستی و از اون مهمتر، فراموش نکنیم که ایران موطن تمام اقوام عزیز و ماندگار آن است. درود بر ترک و کرد و فارس و لر و عرب و بلوچ و ... تک تک مردم شریف ایران.»

ورزشی زیاد داره شنیده میشه و این خیلی اذیت کننده است. اگر وضعیت توی فوتبال ما اینطور ادامه داشته باشه، باید منتظر روزهای بدتری باشیم و هر روز و هر هفته خودمون رو آماده شنیدن خبرهای تلخی کنیم. حالا ورزش سه، به عنوان یکی از رسانه‌های ورزشی

پژمان جمشیدی با انتشار پستی در صفحه اینستاگرام خود نسبت به حواشی اخیری که در ورزشگاه‌ها اتفاق افتاده، واکنش نشان داد. پژمان جمشیدی بازیکن سابق پرسپولیس که در عرصه بازیگری و هنر نیز موفقیت‌هایی کسب کرده است با انتشار پستی در صفحه اینستاگرام خود، با انتقاد از وضعیت اخیر ورزشگاه‌ها و فحاشی‌هایی که رایج شده است، تأکید کرد: اگر برای این وضع فکری نکنیم در آینده، بیشتر دچار مشکل خواهیم شد. پژمان جمشیدی در صفحه اینستاگرام خود نوشت: «اگرچه چند سالی هست درگیر تئاتر و سینما هستم، اما از وضعیت فوتبال و اتفاقاتی که در اون می‌افته بی‌خبر نیستم. هنوز خبرهایی که توی سطح اول فوتبال کشورمون منتشر میشه رو دنبال می‌کنم و متأسفانه در این اواخر سیاهی عجیبی این اخبار رو احاطه کرده. با اینکه لیگ فوتبالمون تازه شروع شده، ولی وضعیت سکوها و ورزشگاه‌ها جالب نیست. این روزها خبر از خشونت تماشاگران تیم‌های مختلف، شعارهایی زننده‌تر از چیزی که در گذشته‌ها بوده و حتی حرکت‌های عجیب و پرخطرانه مثل پرتاب سنگ و آجر و خسارت زدن به اماکن

عبور از رودخانه به کمک مادر
بچه شیرینی که برای عبور از رود به کمک مادرش متوسل شده است. بچه شیرها، کوچکتر از آن هستند که از رود عبور کنند، یکی از آن‌ها با تلاش بسیار سرش را از آب بیرون تکه داشته و به راهش ادامه می‌دهد، دیگری توانایی چنین کاری را نیز ندارد و به کمک مادرش متوسل شده است.

عبور قطار از دل جنگل‌های شمال
مسیر خط آهن سوادکوه به قائمشهر در استان مازندران از دل جنگل عبور می‌کند.

بیم بنزین ایرانی در سال ۱۳۴۷

بذریابی از فیل‌ها در روز جهانی فیل در یک مرکز نگهداری فیل‌ها در میانمار

شکست رکوردهای گینس با درست کردن طولانی‌ترین ساندویچ هات داگ، مکزیک

آفتاب کامنت امروز

دولت چکاره است؟! محمدماکویی

دولت‌ها روی کار می‌آیند تا ضمن ارتقاء کیفیت زندگی مردم، حیات آنها را تا جای ممکن کم‌هزینه نمایند. برای روشن شدن مطلب بهتر است مثالی بزنیم: مردی را در نظر بگیرید که همسر بیمار دارد و بدون کمک گرفتن از دیگران قادر نیست حال او را خوب نماید. حال دولتی را فرض نمایید که برای علم و دانش ارزش و اهمیت قائل

بوده و دانشکده‌های پزشکی را در سراسر کشور راه‌اندازی نموده یا کمک به برپایی آنها می‌نماید. مسلماً دانش آموخته‌های دانشکده‌های طب در صورت گزینش شایسته و بهره‌مندی از شرایط خوب تحصیلی، پس از فراغت از درس و مشق می‌توانند سر از مراکز مختلف درمانی در آورده و حال آدم‌های مختلف را خوب نمایند. باین حساب آدم‌هایی که تا زمان موجود نبودند، خود را در معرض خطر می‌دیدند می‌توانند مشاهده کنند که به میمنت وجود دولت سال‌های زندگی اطرافیان و نزدیکان و آشنایانشان رو به فزونی گرفته و تعداد دفعات دوره‌می آنها می‌تواند بسیار بیشتر از سابق اتفاق بیفتد. در این صورت «خدا

خیرشان بدهد» و «وظیفه‌بود»هایی که تعارفاتی بیش هستند زیاد گفته و شنیده می‌شوند. علاوه بر این همچنان که ذکر گردید دولت‌ها می‌باید هزینه زندگی مردم را تا جایی که امکان دارد کاهش دهند. به عنوان مثال اگر در نبود دولت هر کس مجبور است با حفر چاه، آب مورد نیاز آشامیدن و بخت و پز و استحمام و استفاده از سرویس بهداشتی خود را تأمین کند تشکیل دولت به لوله کشی آب انجامیده و استفاده از آب برای مردم راحت‌تر و کم‌هزینه‌تر از زمانی که دولت نبود، آب خواهد خورد. اینک فرض کنید که همه کارهای پیش گفته توسط دولت صورت می‌گیرد اما هزینه‌های درمان آنقدر بالا می‌رود